

Uchwała
Rady Miasta Hajnówka
z dnia r.

w sprawie wygaśnięcia mandatu radnego

Na podstawie art. 190 ust.1 pkt. 2a ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz. U. z 2010 r. Nr 176 , poz. 1190 , z 2011 r. Nr 34 , poz. 172) i w związku z art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. przepisy wprowadzające ustawę – Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21, poz. 113, Nr 102 , poz. 588 , Nr 147 , poz. 881 , Nr 149 , poz. 889) uchwala się, co następuje:

§1. Stwierdza się wygaśnięcie mandatu radnego Rady Miasta Hajnówka Pana Eugeniusza Saczko w okręgu wyborczym Nr 1 z listy Nr 11 Komitetu Wyborczego Wyborców Koalicja Wyborcza – Ziemia Hajnowska .

§2. Uchwała podlega podaniu do publicznej wiadomości poprzez rozplakatowanie na tablicach ogłoszeń Urzędu Miasta Hajnówka a także poprzez zamieszczenie jej treści w Biuletynie Informacji Publicznej miasta Hajnówka .

§ 3.Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Eugeniusz Saczko

UZASADNIENIE
celu podjęcia uchwały w sprawie wygaśnięcia mandatu radnego

Zgodnie z brzmieniem art. 190 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (t.j.: Dz. U. z 2010 r. Nr 176, poz. 1190, z późn. zm.), wygaśnięcie mandatu radnego następuje wskutek: 1) odmowy złożenia ślubowania, 2) niezłożenia w terminach, określonych w odrębnych przepisach, oświadczenia o swoim stanie majątkowym, 3) pisemnego zrzeczenia się mandatu, 4) naruszenia ustawowego zakazu łączenia mandatu radnego z wykonywaniem określonych w odrębnych przepisach funkcji lub działalności, 5) wyboru na wójta (burmistrza, prezydenta miasta), 6) utraty prawa wybieralności lub braku tego prawa w dniu wyborów, 7) śmierci. Jak wynika z art. 190 ust. 2 ww. ustawy, wygaśnięcie mandatu radnego w przypadkach określonych w ust. 1 stwierdza rada w drodze uchwały najpóźniej w 3 miesiące od wystąpienia przyczyny wygaśnięcia mandatu. Ustawodawca ustanowił zatem wymóg stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego w formie uchwały podejmowanej przez radę w ustawowo określonym terminie. Podjęcie przez radę gminy stosownej uchwały winno nastąpić w przypadku zaistnienia którejkolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 190 ust. 1 ww. ustawy. Natomiast w przypadku niezrzeczenia się funkcji lub niezaprzestania prowadzenia działalności przez radnego w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia ślubowania, rada stwierdza wygaśnięcie mandatu radnego w drodze uchwały, najpóźniej po upływie miesiąca od upływu tego terminu. Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym przez Naczelny Sąd Administracyjny uchwała rady gminy stwierdzająca wygaśnięcie mandatu z przyczyn, o których mowa w art. 190 ust. 1 Ordynacji wyborczej do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw, ma charakter deklaratoryjny, ponieważ wygaśnięcie mandatu następuje z mocy prawa, wskutek zdarzeń opisanych w ustawie. Spełnia ona bowiem funkcję porządkującą, autorytatywnie wyjaśnia sytuację prawną radnego i przez to służy zarówno ochronie interesów radnego, jak i rady” (uchwała z dnia 23 października 2000 r., sygn. OPS 13/00; wyrok z dnia 26 kwietnia 2005 r., sygn. OSK 1417/05; wyrok z dnia 28 maja 2008 r., sygn. II OSK 334/08). W wyroku z dnia 4 grudnia 2007 r., sygn. II OSK 1524/07; 15 stycznia 2008 r., sygn. II OSK 1694/07 oraz z dnia 10 marca 2008 r., II OSK 1775/07 Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że ”bez podjęcia uchwały stwierdzającej wygaśnięcie mandatu radnego, mandat ten w dalszym ciągu istnieje. Zatem do chwili podjęcia przez radę gminy prawnie skutecznej uchwały o stwierdzeniu wygaśnięcia mandatu radnego, dysponuje on mandatem. Jeżeli bowiem płynący z ustawy skutek prawny w postaci wygaśnięcia mandatu radnego wymaga jego stwierdzenia aktem deklaratoryjnym (tj. uchwałą rady gminy), to nie można nań skutecznie się powoływać do czasu, gdy akt taki nie stanie się ostateczny. Jest to zasada mająca zastosowanie do wszelkich aktów deklaratoryjnych. Ich konstytutywny skutek polega na tym, że wprowadzają one do obrotu prawnego płynące z mocy ustawy prawa

lub obowiązki, choć z datą wsteczną, określoną w ustawie. Radny do chwili podjęcia przez radę gminy uchwały o stwierdzeniu wygaśnięcia jego mandatu posiada mandat, jest członkiem rady gminy zobowiązanym do brania udziału w pracach rady. Tym samym powinien być zawiadomiony o sesji rady, w której ma prawo czynnego uczestniczenia, za wyjątkiem głosowania w sprawie wygaśnięcia swojego mandatu. Stosownie bowiem do art. 25a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.), radny nie może brać udziału w głosowaniu w radzie ani w komisji, jeżeli dotyczy ono jego interesu prawnego" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 marca 2008 r., II OSK 1814/07). Mając na względzie prezentowane powyżej stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, stwierdzić należy, że w świetle postanowień art. 190 ust. 1 i 2 ustawy Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw, skutek prawny w postaci wygaśnięcia mandatu radnego następuje w związku z zaistnieniem przesłanek z art. 190 ust. 1 ww. ustawy oraz podjęciem przez radę gminy uchwały stwierdzającej wygaśnięcie mandatu radnego. Uchwała o wygaśnięciu mandatu ma charakter deklaratoryjny, nie tworzy nowej sytuacji prawnej, lecz stwierdza jej powstanie z mocy samego prawa. Organ orzekający o wygaśnięciu mandatu wiąże treść normy generalnej z sytuacją prawną indywidualnego adresata. Tworzy zatem w ten sposób nową sytuację prawną indywidualnego adresata. To, co było uregulowane w sferze generalnej, odnosi się z mocy tego aktu do konkretnego podmiotu. Dlatego dopiero z chwilą wydania takiego aktu indywidualnego jego adresata wiąże skutecznie ukształtowana indywidualna sytuacja prawna (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 19 marca 2009 r., III SA/Wr 708/08). Z literalnego brzmienia art. 190 ust. 2 ww. ustawy wynika powinność podjęcia przez radę uchwały o wskazanej w ww. przepisie treści, tj. "stwierdzającej wygaśnięcie mandatu". Powołana regulacja nie daje podstaw do przyznania radzie swobodnego uznania w ww. zakresie (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 22 października 2008 r., sygn. III Sa/Wr 386/08). A zatem do kompetencji rady należy wyłącznie ustalenie, czy zaistniały przesłanki uzasadniające wygaśnięcie mandatu radnego przewidziane w art. 190 ust. 1 ww. ustawy oraz podjęcie uchwały stwierdzającej jego wygaśnięcie. Konkludując, wygaśnięcie mandatu radnego z przyczyn określonych w art. 190 ust. 1 ustawy Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw następuje z mocy prawa, a nie z woli rady właściwej do podjęcia uchwały o wygaśnięciu mandatu. Rada, podejmując uchwałę, potwierdza jedynie, iż mandat radnego wygasł ex lege ze skutkiem ex tunc, tj. od chwili, w której wystąpiła jedna z przesłanek uzasadniających wygaśnięcie mandatu, o których mowa w art. 190 ust. 1 ww. ustawy. Uchwała ta, jak już wyżej wskazano, pełni funkcję porządkującą, wyjaśnia sytuację prawną radnego. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 października 2009 r., sygn. IV KK 455/08 podkreślił, że "instytucja prawna, jaką jest uchwała stwierdzająca wygaśnięcie mandatu radnego stanowi jeden z elementów zabezpieczających konstytucyjne prawo obywatela, jakim jest czynne prawo wyborcze". Niezależnie od powyższego pragnę wskazać, iż zgodnie z art. 383 § 1

ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21, poz. 112), która weszła w życie z dniem 1 sierpnia 2011 r., wygaśnięcie mandatu radnego następuje w przypadku: 1) śmierci; 2) utraty prawa wybieralności lub nieposiadania go w dniu wyborów; 3) odmowy złożenia ślubowania; 4) pisemnego zrzeczenia się mandatu; 5) naruszenia ustawowego zakazu łączenia mandatu radnego z wykonywaniem określonych w odrębnych przepisach funkcji lub działalności; 6) wyboru na wójta; 7) niezłożenia w terminach określonych w odrębnych przepisach oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Wygaśnięcie mandatu radnego w przypadkach określonych w art. 383 § 1 Kodeksu wyborczego stwierdza rada w drodze uchwały, w ciągu miesiąca od wystąpienia przyczyny wygaśnięcia mandatu (vide: art. 383 § 2 Kodeksu wyborczego). Przepisy Kodeksu wyborczego przewidują zatem analogiczne rozwiązania jak w tej kadencji obowiązujące jeszcze odpowiednie przepisy ustawy Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw.